

Γιώργης Παυλόπουλος (γεν.1924)

Τά Αντικλείδια

Ἡ Ποίηση εἶναι μιά πόρτα ἀνοιχτή.
Πολλοί κοιτάζουν μέσα χωρίς να βλέπουν
τίποτα καί προσπερνοῦνε. Ὅμως μερικοί
κάτι βλέπουν, τό μάτι τους ἀρπάζει κάτι
καί μαγεμένοι πηγαίνουνε να μποῦν.
Ἡ πόρτα τότε κλείνει. Χτυπᾶνε μὰ κανείς
δέν τούς ἀνοίγει. Ψάχνουνε γιά τό κλειδί.
Κανείς δεν ξέρει ποιός τό ἔχει. Ἀκόμη
καί τή ζωή τους κάποτε χαλᾶνε μάταια
γυρεῦοντας τό μυστικό νά τήν ἀνοίξουν.
Φτιάχνουν ἀντικλείδια. Προσπαθοῦν.
Ἡ πόρτα δέν ἀνοίγει πιά. Δέν ἀνοιξε ποτέ
γιά ὄσους μπόρεσαν νά ἰδοῦν στό βάθος.
Ἴσως τά ποιήματα πού γράφτηκαν
ἀπό τότε πού ὑπάρχει ὁ κόσμος
εἶναι μιά ἀτέλειωτη ἀρμαθιά ἀντικλείδια
γιά ν'ἀνοίξουμε τήν πόρτα τῆς Ποίησης.
Μά ἡ Ποίηση εἶναι μιά πόρτα ἀνοιχτή.

(*Τά Αντικλείδια*, 1988)

1) "Ἐμφανής στην ποίηση του Παυλόπουλου εἶναι ἕνας αγωνιώδης προβληματισμός για την ποίηση και την ποιητική - κυρίως στις συλλογές - και τα ποιήματα ποιητικής αφθονού" (Περιοδικό Οροπέδιο). Πώς επαληθεύεται η θέση αυτή στο ποίημα "Τα αντικλείδια";

ΜΟΝΑΔΕΣ 20

2) Ποια στοιχεία της αφήγησης διακρίνετε στο ποίημα και ποιο είναι το πρόσωπο που "αφηγείται";

ΜΟΝΑΔΕΣ 15

3) Σε μια συνέντευξή του ο Παυλόπουλος δήλωνε : "Δεν ξέρω αν οι αναγνώστες μπορούν να λυτρωθούν, αλλά μπορούν να συγκινηθούν και να μαγευτούν και να προσεγγίσουν μια Αλήθεια μέσα από έναν ποιητή. Οι ποιητές είναι δυστυχισμένα πλάσματα που παλεύουν μέρα νύχτα να εκφράσουν το ανέκφραστο και το πιο δύσκολο". Σε ποια σημεία του ποιήματος αποδεικνύεται η άποψη αυτή του ποιητή;

ΜΟΝΑΔΕΣ 25

4) Ποιοί είναι κατά την άποψή σας οι πολλοί που προσπερνάνε και ποιοί οι μερικοί που το μάτι τους κάτι αρπάζει (στ.2-3);

ΜΟΝΑΔΕΣ 15

5) Ποιές είναι οι θεματικές διαφορές και ομοιότητες των ποιημάτων "Το πρώτο σκαλί" και "Τα αντικλείδια";

ΜΟΝΑΔΕΣ 25

Κ.Π. Καβάφης, Το πρώτο σκαλί

Εις τον Θεόκριτο παραπονιούνταν
μα μέρα ο νέος ποιητής Ευμένης
«Τώρα δύο χρόνια πέρασαν που γράφω
κ' ένα ειδύλιο έκαμα μονάχα.
Το μόνον άρτιόν μου έργο είναι.
Αλλοίμονον, είν' υψηλή το βλέπω,
πολύ υψηλή της Ποίησης η σκάλα
και απ' το σκαλί το πρώτο εδώ που είμαι
ποτέ δεν θ' αναιβώ ο δυστυχισμένος».
Ειπ' ο Θεόκριτος «Αυτά τα λόγια
ανάρμοστα και βλασφημίες είναι.
Κι αν είσαι στο σκαλί το πρώτο, πρέπει
νάσαι υπερήφανος κ' ευτυχισμένος.
Εδώ που έφθασες, λίγο δεν είναι
τόσο που έκαμες, μεγάλη δόξα.
Κι αυτό ακόμη το σκαλί το πρώτο
πολύ από τον κοινό τον κόσμο απέχει.
Εις το σκαλί για να πατήσεις τούτο
πρέπει με το δικαίωμά σου νάσαι
πολίτης εις των ιδεών την πόλι.
Και δύσκολο στην πόλι εκείνην είναι
και σπάνιο να σε πολιτογραφήσουν.
Στην αγορά της βρίσκεις Νομοθέτας
που δεν γελά κανένας τυχοδιώκτης.
Εδώ που έφθασες, λίγο δεν είναι
τόσο που έκαμες, μεγάλη δόξα».

Κ.Π.Καβάφης,Το πρώτο σκαλί

**ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ : ΨΑΡΡΑΣ Γ. –ΣΚΟΠΕΛΙΤΟΥ Ε. –
ΣΤΕΡΓΙΟΥΛΗ Ε.**